

Muller was ervan uitgegaan dat het Rotterdamse leen der Voorschotens, dus oostelijk Rotterdam, in 1299 het poortrecht ontving³⁰). Fruin daarentegen dacht vooral aan het vervallen leen der Bokels, dus westelijk Rotterdam (de Middeldam)³¹). Ook Te Lintum nam aan dat de Middeldam met het ten zuiden daarvan gelegen Westnieuwland de stad van 1299 uitgemaakt heeft³²). Van Ravesteyn zag eveneens daar de eerste aanleg van de stad³³). Op grond van de redenering van Beelaerts van Blokland achtte Jansma het waarschijnlijk dat het stadsrecht van 1299 voor oostelijk en westelijk Rotterdam tezamen gegolden heeft³⁴) en Hazewinkel volgde hem daarin³⁵). Hoek ziet de stad begrensd tussen de latere Westewagenstraat (westen), de latere Pannekoekstraat (oosten), het Steiger (zuiden) en het latere Hofplein (noorden)³⁵).

De ambachten der Bokels en Voorschotens werden gescheiden door de Rotte. Bekijken we de kaarten van Rotterdam, dan zien we steeds een viertal waterlopen van noord naar zuid, alle in verbinding met de Buitenrotte. Te Lintum zag in de Delftsevaart de meest westelijke Rotteloop, die dan via de Leuvekreek uiteindelijk met de rivier samenvloede³⁷). De Bokels zouden hierlangs een kade (Westewagenstraat) hebben opgeworpen, terwijl langs de meest oostelijke Rotteloop (Botersloot en Kipsloot) de kade van de Voorschotens gelegen zou hebben³⁸). In diverse authentieke acten wordt de Kipsloot inderdaad Rotte genoemd³⁹). Tussen deze beide armen in lagen nog twee Rotte-uitlopen: 1. de Oude of Middelste Wetering⁴⁰) (Slikvaart), die op de Rottekaart van Jan Potter voorkomt als Oude Rotte. Evenwijdig lopend aan de Delftsevaart mondde ze oorspronkelijk uit in de Leuve, maar toen de Grote Kerk uitgebreid werd (1461), is ze vergraven en langs de noordzijde van de kerk geleid naar de Binnenrotte. 2. de Binnenrotte. Te Lintum beschouwde de 'Oude Rotte' als de scheidslijn der ambachten van Bokel en Voorschoten; Fruin en Van Ravesteyn de Binnenrotte⁴¹). Terecht, want de Nieuwpoort (of Oppert), die in 1339 genoemd wordt, behoorde duidelijk tot het oude Bokelsambacht⁴²); Van Ravesteyn stelt dat de Oude Wetering ten behoeve van de uitwatering op het Bokels gebied gegraven is nadat de Leuve was gaan dichtslibben en dat ze haar betekenis als zodanig weer verloor toen de beide ambachten ca. 1334/35 tot één ambacht geworden waren en de Binnenrotte opgehou-